

Р Е Ш Е Н И Е

№ 95

гр. Перник, 21 май 2009 год. В

ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, втори касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети май две хиляди и девета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : Стефан Станчев
Членове: Весела Гроздинска
Емилия Иванова

при секретаря Т.М., в присъствието на прокурора Дилян Деянов, като разгледа докладваното от съдията Гроздинска к. н. а. х. д. № 94 по описа за 2009 година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по чл. 208 и следващите от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

С Решение № 145/20.03.2009г., постановено по н.а.х.д. № 1365/2008г. по описа на Пернишкия районен съд, IV - ти наказателен състав е потвърдено наказателно постановление № 1048/23.05.2008г., издадено от началник сектор „Пътна полиция“, КАТ при Областна дирекция на полицията Перник. С наказателното постановление на А.Б.Ж. *** е наложено административно наказание "глоба" в размер на сто и петдесет лева и лишаване от право да управлява МПС за един месец, на основание чл.182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл.21, ал. 1 от ЗДвП.

Против това решение в срок е подадена касационна жалба от А.Б.Ж.. С жалбата се иска отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно. Правят се възражения, че в хода на съдебното производство не е разпитан посочен от жалбоподателя свидетел. Също така се сочи, че в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление има противоречие в частта за нарушените законови разпоредби, както и че в описателната част на нарушението в акта за установяване на административно нарушение не са посочени обстоятелствата, при които е извършено нарушението.

Ответникът по касационната жалба не се представлява пред касационната инстанция и не изразява становище.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и съдебното решение на Пернишкия районен съд следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на глава дванадесета на АПК намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е правилно, приетото за установено от фактическа страна съответства на събраните по делото доказателства, материалният закон е приложен правилно. Районният съд е изложил подробни мотиви защо приема за доказано извършването на административното нарушение и не счита възраженията на жалбоподателя в тази насока за основателни. Правилно съдът е приел, че е осъществен фактическият състав на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, тъй като касационният жалбоподател, като водач на МПС, лек автомобил с рег. № С3630 МХ е нарушил забраната за превишаване на максимално допустимата скорост на движение в населено място от 50км./ч, с 34 км./ч. В акта за установяване на административното

нарушение е посочено, че същото е извършено на 25.04.2008г., около 20.35ч., лекият автомобил, управляван от касационния жалбоподател се е движил с 84 км./ч., при ограничение на скоростта от 50 км./ч., валидно за населено място. Скоростта е измерена с радар ТР-4 № 329, фиксирана с дата и точен час и показана на водача. Актът има презумптивна доказателствена сила по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП в административнонаказателното производство. Констатациите в него са проверени и потвърдени и в хода на съдебното производство. С показанията си актосъставителя В.А.В. изцяло поддържа констатациите в акта за установяване на административно нарушение. Представена е и разпечатка от радара, която е веществено доказателствено средство по чл. 189, ал. 7 от ЗДвП.

При тези данни е правилен извода на районния съд, че от обективна и субективна страна е извършено нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, поради което правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. Наложено е наказание в законоустановения размер, което е обсъдено в мотивите на съдебното решение,

Неснователни са възраженията за несъответствие в правната квалификация на деянието в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление. Мотивите на районния съд в тази насока са подробни и изцяло се споделят и от настоящата съдебна инстанция. Същото се отнася и до описанието в обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение.

Твърдяното процесуално нарушение в съдебното производство пред районния съд не е съществено и не е основание за отмяна на съдебното решение. В молбата за допускане на свидетелски показания, която е подадена пред районния съд не са посочени фактите и обстоятелствата, които ще се установяват с разпита на свидетеля. Съдът не счита, че разпита на посочения свидетел ще промени установеното от фактическа страна с останалите безспорни доказателства по делото и изхода на съдебното производство. Следва да се има предвид и че гласните доказателства не са събрани поради процесуалното поведение на самия касационен жалбоподател.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът счита, че наведените от касационния жалбоподател пороци на решението на Пернишкия районен съд не са налице. Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

При тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 145/20.03.2009г., постановено по н.а.х.д.№1365/2008г. по описа на Пернишкия районен съд, IV - ти наказателен състав. Решението не подлежи на обжалване или протест.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ
ЧЛЕНОВЕ:**